

Първо. Самотата и социалната изолация са най-вече проблеми за хората от третата възраст, които живеят сами, далече от деца и близки. През последните години се наблюдава увеличение на броя на мигриралите от градовете към селата сред населението над 50-годишна възраст, породено от липсата на трудова реализация, поскъпването на живота в градовете, възможността за допълване на паричните доходи с доходи от домашно стопанство.

Независимо дали съжителстват, или са отделно, голяма част от възрастните хора се обръщат за помощ предимно към децата си или към съседите и приятели и само една малка част - към социалната служба. Традициите в България, общо взето, не са се променили и общовалидно правило е децата да се грижат за родителите си. Следва обаче да се обърне внимание и на друг съществен момент в семейните отношения в рамките на фамилната солидарност. Не бива да се забравя, че това поколение, което трябва да се грижи за родителите си, има редица задължения и към своите деца, а повечето от лицата в това междинно поколение са икономически активни, с обществени ангажименти. Ясно е, че в тези случаи **не е възможно самостоятелното справяне с всички задължения и е необходимо да бъде увеличена социалната намеса.**

Второ. Условието на живот на хората от третата възраст във висока степен зависят от **тяхното здравословно състояние.** За оценка на здравното състояние служат следните показатели: субективно здраве; болестност от някои значими и често срещани хронични заболявания; стил на живот - физическа активност, здравна профилактика; ползване на основните медицински услуги и социална удовлетвореност.

Преобладаващата част от хората определят здравето си като "добро" и "много добро". За България този процент е 55.5% (Преброяване на населението ..., Здравно състояние..., 2002). С напредването на възрастта относителният дял на лицата с влошено здраве се увеличава както сред мъжете, така и сред жените. 76% от лицата на възраст над 65 години определят здравето си като лошо. Самооценката за здравето силно се влияе от етнодемографски и културни различия между народите. Например наличието на едно хронично заболяване при някои народи почти не се отразява негативно върху субективното здраве и то остава много добро или добро. При други същият случай повлиява силно върху субективното здраве и оценката показва неговото влошаване (задоволително или лошо). Хроничните заболявания - сърдечно-съдовите, злокачествените новообразувания, ревматичните заболявания, диабетът и др., са основен проблем на общественото здравеопазване. Относителният дял на лицата с хронични заболявания с напредване на възрастта се увеличава. 79.6% от лицата на възраст 65 и повече години са посочили, че